

[Haustrup Clemmensen.]

grundet i virkelig højere kvalitetsresultater. Vi er derfor parate til at følge de grundlinjer, der er skitseret, til en strukturuomlægning inden for den offentlige sektor. Vi er parate til at gøre det inden for sygehusvæsenet, netop som det er skildret, ved at lægge større vægt på de praktiserende læger, på ambulans behandling. Vi er parate til også på den måde at lade sundhedssektoren være mere rationelt tilrettelagt, end den er i dag.

Inden for hele den sociale sektor er der heller ikke skygge af tvivl om ud fra konservativ opfattelse, at man kan gennemføre væsentlige besparelser både i menneskelig arbejdskraft og i investeringer, hvis man uden at sænke den sociale standard for de mennesker, der virkelig har behov derfor, i større udstrækning lægger vægten på den private pleje, på hjemmehjælp, på adskillige områder og ikke fortsætter med institutionernes vældige investeringstakt.

Også inden for uddannelsessektoren har det konservative folkeparti allerede for længst givet tilslutning til en række af de synspunkter, der er fremført i PP II. Vi har derudover selv yderligere skitseret vore tanker. Ingen er i tvivl om, bør i hvert fald ikke være det, at den erhvervsmæssige uddannelse i mange år har været stedbarn inden for uddannelsessystemet, og at der på en række områder er kommet uddannelser så længe varende og så kostbare, at det ikke gavner hverken dem, der skal have den pågældende uddannelse, eller det samfund, hvori uddannelsen skulle benyttes.

Vi har årene igennem ligefrem uopholdeligt krævet, at de statslige krav til standarder og normer for en række institutioner skulle frafaldes, at man skulle lade kommunerne dér få en større indflydelse; og ligesom hr. Dahlgaard for et øjeblik siden gjorde det, vil også vi gerne give udtryk for glæde over, at økonomiministeren i sin redegørelse i går var meget opmærksom på dette spørgsmål og var parat til at gå videre dermed ved de overenskomstforhandlinger, der skal gennemføres til næste år. I det hele taget: effektivitetskravet i den offentlige sektor må fortsat stilles meget kraftigt.

På et andet område er det utvivlsomt også nødvendigt at gribe ind, at ændre udviklingstendenser, selv om også det selvfølgelig kræver både politisk mod og kræver

handlekraft. Det er inden for boligsektoren. Der er ikke mindst i de seneste år glædeligt bygget et voldsomt antal lejligheder, ca. 55.000 blev færdigbygget i fjor. Jeg tror, PP II-redegørelsen har ret i — og jeg lagde med glæde mærke til, at også den socialdemokratiske ordfører understregede dette — at der i de kommende år er mulighed for at nøjes med en byggeaktivitet af noget mindre omfang. Jeg tror, der i den grad er sket en forøgelse af det samlede antal boliger, at vi nu må kunne nå ned på et noget mindre nybyggeri, der jo netop er overordentlig ressourcekrævende, men samtidig gør det på en sådan måde, at en rolig byggerytme sikres. Intet er så ødelæggende for industrialiseringen af byggesektoren som denne sikringskurs, der har været dårlig tone i snart alt for mange år.

Også inden for hele kapitaldannelsesområdet er der vel ikke tvivl om, at der må ske ændringer. Vi er fra det konservative folkepartis side meget åbne over for hele spørgsmålet om kapitalmarkedets organisation. Vi har ikke den indstilling, at det skal være, som det var, og blive, som det er. Vi er parate til også at drøfte disse spørgsmål, men først og fremmest naturligvis se på spørgsmålet om, hvorvidt kapitaldannelsen i samfundet er tilstrækkelig stor. Det er den ikke. Vi er derfor parate til at foreslå på ny investeringsfonde for alle, også for lønmodtagerne, parate til at gennemføre bedre afskrivningsregler både inden for maskinafskrivninger, inden for energibesparende investeringer og inden for investeringer, der nedsetter forureningproblemerne og miljøproblemerne. Der er ikke skygge af tvivl om, at vores afskrivninger er en mulighed for at skabe en større selvfinansieringsgrad.

Vi gør også opmærksom på, at højere aktieselskabsskatter på mange måder vil dræne hele erhvervslivets økonomiske basis, og derfor må vi advare herimod.

Men grundlaget for at skabe en større kapital er utvivlsomt, at medarbejdere, at lønmodtagere i det hele taget i større udstrækning både får mulighed for og interesse for en sådan yderligere kapitaldannelse. Vi er sikre på, at der endnu er mange initiativer at tage på dette område, og vi er rede til en fordomsfri drøftelse heraf.

Der er nogle gange også i denne vinter, uden at det egentlig har givet sig udslag i